

ART NEWS TEN

OBSAH

OBSAH

EDITORIÁL.....	2
ODBORNÁ EXKURZIA BRATISLAVA.....	3
VÝSTAVA PIEŠŤANY.....	5
TIPY NA KNIHY.....	7
MIMOŠKOLSKÁ UMELECKÁ ČINNOSŤ.....	9
DOFE.....	14
MOJA SKÚSENOSŤ S VOJENSKÝM KEMPOM.....	17
ADAPTAČNÝ KURZ ŽIAKOV PRVÉHO ROČNÍKA.....	19
POHĽAD PRVÁKOV.....	22
INTERVIEW S PRVÁKMI.....	23

ŠÉFREDAKTORKA - Simona Kotuľová
ZÁSTUPKYŇA ŠÉFREDAKTORKY - Terka Zelenáková
GRAFIK - Viki Hanajíková
ČLENOVIA REDAKČNEJ RADY - Sára Ozaňáková,
Simona Kotuľová, Terka Zelenáková, Veronika Orlická
SPOLUPRACOVNÍCI - Tamara Gurišová, Daniela Žilková,
Romana Žilková
ZODPOVEDNÝ PEDAGÓG - Mgr. Helena Kučerová
JAZYKOVÁ KOREKTÚRA - Mgr. Eva Štalmachová

REDAKČNÁ RADA

EDITORIÁL

EDITORIÁL

Ahojte všetci!

Verím, že ste svoj nástup do školy po letných prázdninách poňali vo veľkom štýle a s hlbokým úsmevom na perách ste si opäť sadli späť do lavíc. Tento výstup z našej komfortnej zóny nie je jednoduchá záležitosť, ale niet pochýb o tom, že to každý z nás zvládol úspešne. Ved' sme predsa tí najlepší a všetko zvládneme, nie?

V tomto čísle sa dozviete niečo o našich „dofáčkach“, zistíte, kam všade na výstavy sa „zatúlali topánky“ našich študentov a okrem toho sa dočítate aj o mimoškolských aktivitách našich žiakov (podotýkam mimoriadne šikovných žiakov).

Tento editoriál je pre mňa výnimočný, pretože je môj prvý a ja dúfam, že nie posledný. Ďakujem našej redakčnej rade za usilovnosť a spoluprácu pri písaní článkov, taktiež aj pani učiteľke Kučerovej za to, že ma zasvätila do tejto aktivity a dala mi užitočné rady.

Som naozaj presvedčená o tom, že sme skvelý tím.

Pevne verím, že sa vám všetkým bude dariť v novom ročníku a zvlášť aj našim štvrtákom, ktorých čaká maturita (aj keď isto v kútiku duše dúfajú, že ich to minie) a prijímačky na vysoké školy. Prvákov čaká nová životná etapa. Dajte všetci zo seba len to najlepšie, nevzdávajte sa a užite si náš časák.

Simona Kotuľová

foto - Sima Kotuľová

„Nie je nikto, koho by tieto exkurzie nenadchli.“

odborná exkurzia Bratislava

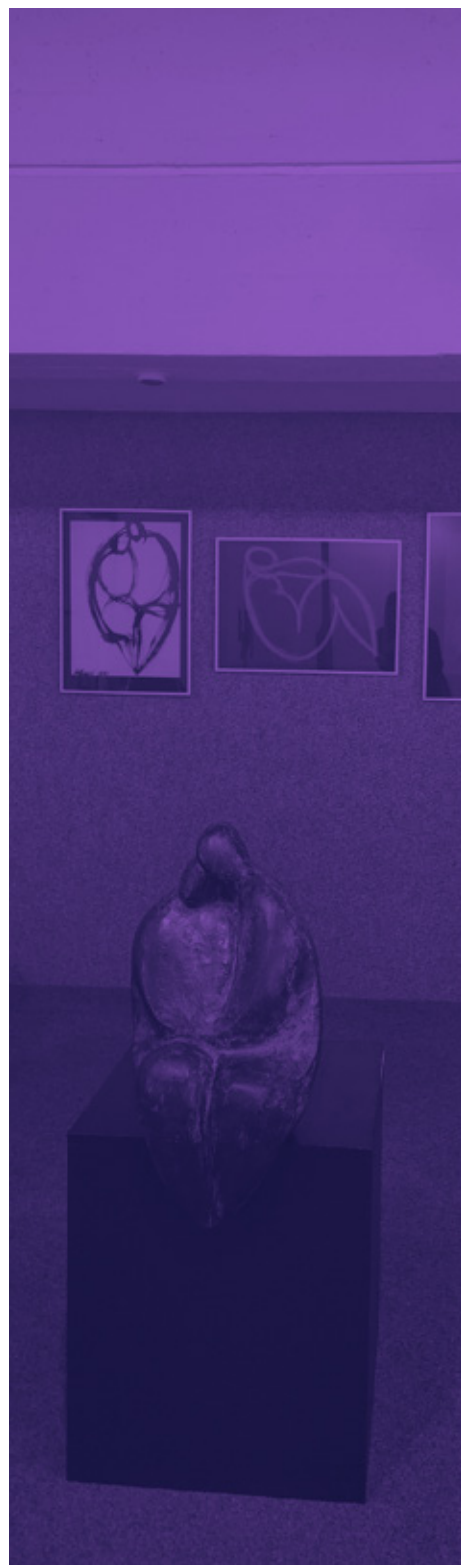

foto - Sima Kotulová

Žiaci 2.ročníka grafického priestorového dizajnu sa v dňoch 16. septembra a 22. septembra 2021 zúčastnili na výstavách v Bratislave. Navštívili Slovenskú národnú galériu, kde bola výstava moderného umenia od Erika Bindera, ktorý je známy tým, že jeho obrazy sú veľmi farebné a občas mierne chaotické, ale to je na tom to pútavé. Na žiakov táto výstava pôsobila veľmi príjemne a občas aj práve chaoticky, ale to bol predsa zámer. Taktiež navštívili aj galériu Satelit, kde ich sprevádzal doc. Mgr. art. Patrik Illo, ktorý vedie ateliér Skla už 10 rokov. Túto galériu tvoria výstavy s aktuálnou tvorbou a produkciou, čo sa týka aj študentského dizajnu. Jednou z ďalších zastávok bol aj Mirbachov palác, kde si žiaci pozreli monografickú výstavu sochára Juraja Gavulu. Okrem galérií žiakov zaujala aj Biela noc, ktorá v týchto dňoch v Bratislave prebiehala. Tento projekt je najväčší a najnavštevovanejší festival súčasného umenia na Slovensku. Nie je nikto, koho by tieto exkurzie nenadchli. Tak isto sa im páčilo blúdenie v uličkách s pani učiteľkou Mládenkovou, ktorá im tieto dni spríjemňovala svojou vždy skvelou pozitívnou náladou, veľa sa spolu všetci nasmiali, dozvedeli sa nové informácie, občas ich aj isto „kopla“ múza a dostali inšpiráciu k tvoreniu, ale predovšetkým si odniesli skvelé zážitky.

Sima Kotulová

VÝSTAVA PIEŠŤANY

Ako žiaci 3. a 4. ročníka študijného odboru propagačné výtvarníctvo sme sa dňa 06. 09. 2021 zúčastnili odbornej exkurzie v meste Piešťany. Mesto ako galéria je názov projektu, ktorý má za cieľ obnoviť myšlienku polymúzického priestoru v parkoch kúpeľného mesta Piešťany. Odborný výklad zabezpečil Juraj Gábor, slovenský sochár a tvorca „specific site“ a pedagogičky Mgr. Katarína Rybárová a Mgr. art. Pavla Lazárková Trizuljaková. Mali sme možnosť sa dozvedieť o sochárstve z polovice 20. storočia, o odlievaní, tvorbe a riešení objektov v priestore.

Výstava k nedožitým 100 rokom od narodenia významného slovenského sochára Alexandra Trizuljaka bola realizovaná v Dome umenia, ktorý je považovaný za jedno z najvýznamnejších diel Ferdinanda Milučkého. Táto stavba je výrazným príkladom svetovej betónovej architektúry v štýle „brutalizmu“, kde sa princíp abstraktnej jednoduchosti utvrdzuje výraznou formou.

Socha piešťanských parkov je najstaršia slovenská výstava sôch v prírode. Prvú výstavu sôch v plenéri dodnes pripomína bronzové súsošie Milenci od umelca Alexandra Trizuljaka pri Kolonádovom moste, ktoré dodnes stojí na svojom pôvodnom mieste.

Tento rok sa plastika Pocta IX. symfónii Ludwiga van Beethovena vrátila do verejného priestoru spolu s ďalšími ôsmimi plastikami Alexandra Trizuljaka.

Terka Zelenáková

Kedže sa nám pomaly, ale isto blíži obdobie krátkych a predovšetkým chladných dní, môžeme si ich spríjemniť čítaním kníh. Nielenže si rozšírime slovnú zásobu, ale aj porazíme stres, budeme kreatívnejšími, budeme sa vedieť lepšie vyjadrovať a dokonca sa budeme aj lepšie sústrediť. Z tejto aktivity wmôžeme nevedomky vybudovať takú našu maličkú závislosť, ktorá má veľké prínosy do nášho života. Tu je zopár tipov na knihy, ktoré by ťa mohli zaujať.

Z oblasti mýty, povesti a legendy tu máme knihu Mýty a jej autor je Stephen Fry. Ak niekoho zaujíma grécka mytológia, tak toto je kniha priam stvorená preňho. Autor sa snaží čitateľom lepšie priblížiť udalosti a príbehy jednotlivých postáv (bohov) jemne komickými motívami, a preto vie človeka bližšie osloviť. Považuje sa za jednu z najlepších kníh ohľadom gréckej mytológie.

Tipy na knihy

Kniha Super ženy je náučná kniha, ale môžeme ju z časti považovať aj za životopisnú knihu. V tejto knihe nájdeme životy žien z histórie nášho územia. Píše sa o rôznych oblastiach ľudského života a poukazuje aj na to, že v dávnych časoch to neboli len muži, ktorí niečo dokázali, ale aj ženy. Andrea Kellö Žáčková je autorkou tejto knihy a aj keď je táto kniha určená pre mladšiu vekovú kategóriu, určite je vhodná aj pre staršie vekové kategórie.

Atómové návyky sú motivačná literatúra od Jamesa Cleara. Táto motivačná literatúra je New York Times bestseller. Kniha poukazuje na to, že aj maličkými návykmi dokážeme vybudovať veľké veci, zlepšovať sami seba a zbaviť sa zlozvykov. Autor tieto stratégie prirovnáva k životným situáciám rôznych ľudí. Takže ak sa stále snažíš niečo zmeniť a nedarí sa ti, pokojne siahni po tejto knihe a nauč sa vytvoriť si návyky, ktoré ťa posunú vpred.

A teraz niečo z vojnového obdobia. Mengeleho dievča je skutočný príbeh, ktorý sa stal pani Viole Fisherovej. Táto žena prežila štyri tábory, Mengeleho pokusy a podarilo sa jej utiecť nacistom. Je to neuveriteľne silný príbeh, ktorý poukazuje na krutosť čias 2. svetovej vojny. Táto žena je ukážkou odvážnej a nezastaviteľnej ženy. Možno ti z tejto knihy budú behať zimomriavky po tele a miestami budeš mať chuť zavrieť knihu a prestať sa zamýšľať nad danými udalosťami, ale je to určite kniha, ktorá je pútavá a stojí za to si ju prečítať.

Čudná planéta je zbierka komiksov. Možno niektorí z vás poznajú z Instagramu amerického karikaturistu a spisovateľa menom Nathan W. Pyle. Ak nie, isto si ho pozrite. V tejto knihe zobrazuje planétu modrých bytostí, ktoré humorným spôsobom zobrazujú ľudské aspekty dnešného života. V knihe sú milé ilustrácie, ktoré je nemožno si nezamilovať.

Návrat z temnoty od Liz Coley je beletria, kde hlavnou hrdinkou je Angie Chapmanová. V tomto príbehu sa toto dievča stratí a znovu objaví po troch rokoch. Nič si nepamätá. Nevie, čo sa odohralo za ten čas, keď bola preč a postupne si začne dávať všetko dohromady, aby zistila, čo sa v ten jeden osudný deň odohralo a čo potom nasledovalo. Psychologický príbeh o sile odvahy, nádeji, láske a krehkosti ľudskej duše.

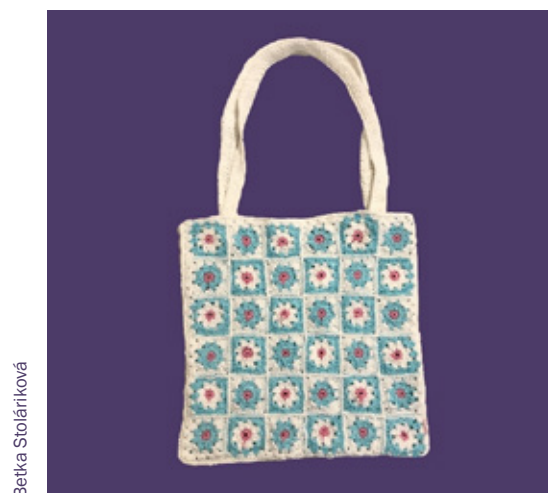
Trón zo skla je sedemdielna fantasy, čiže ide o sériu. Autorkou tejto fantasy je Sarah J. Mass. V tomto diele je hlavnou hrdinkou Caleana Sardothien, ktorá je nájomnou vrahyňou. Caleana je zatvorená vo väzení Endovier. Zachráni ju odtiaľ ojedinelá ponuka – zúčastniť sa súboja, vyhrať a stať sa kráľovou vrahyňou. Príbeh je plný zvrátov a nečakaných situácií. Tak čo, necháš sa vtrhnúť do tohto sveta plného mágie?

Viki Hanajíková

Lívia Valentová

Betka Stolaríková

Andrea Hellová

Nina Banášová

Alex Randová

prečítajte si článok na
ďalšej strane

✧ mimoškolská ✧ umelecká činnosť

Napriek tomu, že je naša škola časovo náročná, mnohí šikovní žiaci sa venujú popri štúdiu aj iným umeleckým činnostiam. Podme sa pozrieť na pár z tých najlepších a najzaujímavejších.

Nina Banášová, maľovanie anime postáv na sklo

„Na sklo som začala maľovať začiatkom letných prázdnin tohto roku. Na Instagrame som videla ako to pár ľudí maľuje. Zapáčilo sa mi to, tak som to skúsila, bavilo ma to, a tak som v tom pokračovala. Moja prvá postava, ktorú som spravila, je Kirishima. Nebola som s tým veľmi spokojná, tak som to skúšala ďalej a teraz mám plnú poličku rámkov. Teraz maľujem väčšinou cez víkendy, keď stíham.“

Alex Randová, šitie oblečenia

„K šitiu som mala blízko už od malička, ale aktívnejšie sa mu venujem 3-4 roky. Avšak, stále mám pred sebou dlhú cestu učenia sa a zlepšovania sa. Vlastné kúsky oblečenia som sa rozhodla zo začiatku tvoriť preto, lebo som chcela mať unikátne kúsky, ktoré som nenašla v obchode. Dnes už sa však na to pzerám inak. Dnes si šijem, upcyklujem, navrhujem oblečenie, pretože som za ten čas zistila, aký špinavý je odevný priemysel, a preto som sa rozhodla ho nepodporovať a šiť si svoje vlastné oblečenie alebo podporovať lokálnych dizajnérov a udržateľné značky.“

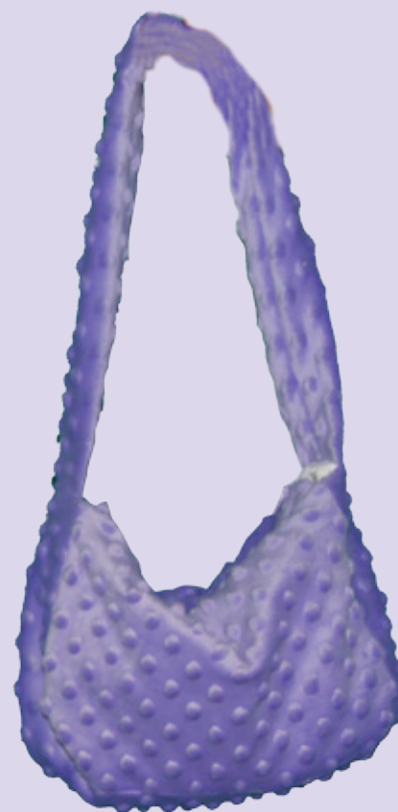

foto - Alex Randová

Lívia Valientová, batikovanie

„Tričká som začala batikovať len tak „od nudy“ sama pre seba ešte rok dozadu. Skúšala som rôzne vzory a farby. Potom som robila tričká aj kamarátom a neskôr som ich začala aj predávať. Robievam aj workshopy. Na Instagrame mám stránku @bati_ky, kde pravidelne zdieľam svoje nové výtvy. Okrem toho robím aj tričká „na želanie“, čiže si vyberiete veľkosť, farby, aj vzor.“

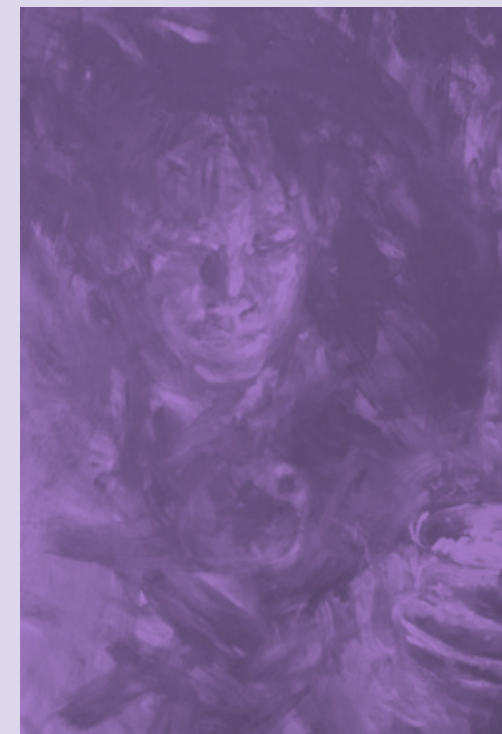
Viki Hanajiková, grafika

„Vo svojej tvorbe sa inšpirujem rôznymi vecami, závisí to hlavne od nálady a chuti niečo vytvoriť. Veľmi rada študujem tradičné techniky, hlavne grafiku. Práve preto sa špecializujem na linoryt a iné techniky tlače z výšky, občas ale aj nejaké tie hĺbkotlače. Čo sa týka predaja mojich vecí, keď sa vyskytne čas a dobrá nálada, beriem aj zákazky. Zákazku som schopná spracovať rôznymi technikami a na všetky možné formáty. Digitálnu maľbu a grafiku si ešte netrúfam brať medzi objednávky. Digitálna maľba vyžaduje dlhodobý proces učenia a keďže sa zameriavam skôr na tradičné techniky, je ťažšie sa na to preniesť. Taktiež sa zameriavam na výrobu zošívajúcich knižiek a zošitov. Viac mojej tvorby môžete nájsť aj na mojom Instagrame : @fluffyna.jpg“

Andrea Hellová, tvorba obrazov

„Vo svojom voľnom čase sa venujem vlastnej voľnej výtvarnej tvorbe. Maľujem, najčastejšie olejovými alebo akrylovými farbami, rada si urobím aj pastelovú kresbičku alebo rozpíjem akvarel na papieri, skúšam nové veci a experimentujem. Aj keď nie vždy mi všetko vyjde, myslím si, že tu sa skrýva najlepšia šanca naučiť sa prirodzene niečo nové. Preto často miešam rôzne maliarske a kresliarske techniky. Námety sa snažím obmieňať podľa toho, o čo mám aktuálne záujem. Myslím si, že je to po určitej stránke dôležité, aby si človek dokázal udržať nadhľad nad svojou tvorbou.“

V letných mesiacoch preto občas chodievam do prírody aj s maliarskym stojanom. Fascinuje ma osobnosť krajinky a jej energia. Najradšej však maľujem ľudí a zvieratká, ktorých svet je ako skladačka emócií a pekných situácií, čo stoja za povšimnutie. Myslím si, že dobré umenie by malo otvárať ľuďom vlastný pohľad na svet a nabádať k vnímavosti života okolo nás.“

Alžbeta Stoláriková - upcyklovanie

„Volám sa Alžbeta a mimo školy sa venujem šitiu/upcyklovaniu oblečenia. Keď tvorím, nemusím sa pridržať žiadnych pravidiel, cítim sa voľná a sama sebou. Čo je vlastne upcyklácia? Je to opätovné použitie materiálu, pretváranie starých vecí na nové. Týmto spôsobom obmedzujem kupovanie vecí len na tie, čo naozaj potrebujem. Uvedomujem si dôležitosť udržateľnej módy a jej pozitívny vplyv na ekológiu. Mojou najväčšou inšpiráciou je myšlienka na lepší a krajší svet. Tento spôsob prešívania vecí tiež dáva ľuďom možnosť vytvárať originálne kúsky, ktoré len tak niekto nemá. Týmto článkom som vás chcela inšpirovať k tvoreniu niečoho nádherného a k posúvaniu vašich nádherností iným ľuďom. Spraví to radosť nielen vám, ale aj ostatným vo vašom okolí. Ako sa vraví: „Handmade bude vždy v móde“. Viac mojich prác nájdete na Instagrame @fleur.demain.“

Sára Ozaňáková

foto - Betka Stoláriková

Stalo sa už tradíciou, že každý rok sú na našej škole ocenení žiaci v programe DofE (Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu). Pred rokom v septembri si vybrali aktivity, o ktorých dlhšie rozmýšľali v oblastiach: šport, talent a dobrovoľníctvo, ktoré potom plnili ako ciele počas celého roku. Sestry Žilkové Andy a Dani sa spoločne naučili choreografiu a spravili omaľovánky a mandaly pre deti s ťažkými diagnózami. Betka Tomková sa otužovala v studenej vode, dokonca vydržala byť ponorená 3 minúty a za to klobúk dole. Alex Ovšáková sa učila digitálne kresliť. Naša ďalšia Alex Masná si zdokonaľovala spev. Vyvrcholením celoročného úsilia pri plnení aktivít a cieľov v rámci programu DofE bola dobrodružná expedícia. Tohtoročná expedícia, počas ktorej dievčatá prežili dve búrky v stanoch v kempe vo Varíne, ich však zocelila a dodala im veľkú energiu, zážitky, radosť a poskytla možnosť spoznať nových úžasných ľudí. Bronzové odznaky a certifikáty si dievčatá prevzali z rúk pána riaditeľa Ing. Václava Dostálka a koordinátorky programu DofE Mgr. Viery Sebínovej. Prítomní boli aj páni Ing. Šimon Klačko a Ing. Jakub Záhorák, ktorí pôsobia ako hodnotitelia a školielia dobrodružných expedícií. V tomto roku sa k nim pripojili ďalšie tri prváčky a jedna druháčka, ktoré sa taktiež neboja veľkých cieľov a chcú pracovať na sebe. V plnení podmienok na získanie bronzového ocenenia pracuje aj Táňa Šišková zo IV.A.

foto - Alex Masná

Tieto dievčatá nabrali odvahu a s radosťou sa pustili do práce. Prinieslo im to krásne výsledky a to ich namotivovalo sa naďalej zdokonaľovať, takže sa rozhodli pokračovať ďalej na striebornej úrovni. Všetky „dofáčky“ si zaslúžia náš obdiv. Držte im palce!

Simona Kotuľová, II.A

Vyvrcholením celoročného úsilia pri plnení aktivít a cieľov v rámci programu DofE je dobrodružná expedícia, ktorá má prísne pravidlá. Účastníci musia prežiť pár nocí v prírode (pod stanmi), musia si na pár dní napláňovať trasu, program, priniesť celý proviant, výbavu do prírody, ale najmä nesmú používať žiadne technické vymoženosti, napríklad mobily! Ostrá expedícia bola úžasnou príležitosťou prežiť v prírode iba so základnými životnými potrebami. Prostredie, v ktorom sme sa pohybovali, bol najmä Varín a jeho okolie. Ubytovali sme sa vo Varínskom autokempe a cesta za dobrodružstvom sa mohla začať. Prvý deň tvorila našu trasu cesta k rozprávkovému lesu, odtiaľ na hrad Strečno a následne na rozhľadňu Špicák. Po neskorom návrate do kempu sme si upiekli klobásky, ale prekvapil nás silný dážď. Klobásky sme si si nechali doma a tie, čo Nemcom, ktorí nám. Prišla noc väčšie búrky za ny boli prevažne vydržali, no väčšakryla pod al- z lavičiek spr- a tvrdo sme za- nás pokračova- že ostatní (bronzáci) svoju expedíciu statočne dobojovali. Skoro ráno sme sa vybrali na Starhrad, ktorý nás zaujal svojou históriou a prekrásnym výhľadom. Do kempu sme sa vrátili okolo 19:00 hod. a ako zvyčajne sme si pripravili jedlo pomocou plynového variča, no ešte sme neboli dostatočne nasýtené, čo sme šikovne vyriešili opekaným hermelínom nad ohníkom, ktorý založili naši kamaráti Nemci, a na oplátku nám ponúkli ich špekáčky. Počas opekania sme sa s nimi bližšie spoznali. Vďaka tejto udalosti sa mi potvrdilo, že jedlo naozaj zbližuje.

teda zjedli v sta- ostali, sme ponúkli stanovali oproti a začali sa tie naj- celé leto. Naše sta- v poriadku a noc šina z nás sa aj tak tánok, kde sme si vili útulné postele spali. Druhý deň lo už len 5, keď-

Tretí deň sme boli rozhodnuté dobojovať do konca. Najskôr sme mali namierené na Malý kaštieľ v Gbeľanoch, kde sme videli aj unikátny korpus Krista od Alexandra Trizuljaka. Naše ďalšie kroky smerovali ku kaštieľu v Krasňanoch, ktorý nás očaril svojou atmosférou. V tento deň sme sa do kempu vrátili skôr, využili sme čas a neodolali sme ani osvieženiu v rieke Varínka.

Naším cieľom počas celej dobrodružnej expedície bolo zachytiť hrady a kaštiele v okolí Varína pomocou skíc. Výtvarnú časť sme doplnili informáciami, ktoré sme sa o nich dozvedeli. Cieľ sme tak úspešne naplnili. Celá expedícia nás neskutočne obohatila. Sú to jedinečné spomienky, ktoré nám doteraz prinášajú úsmevy na tvárach.

Dobrodružnú expedíciu DofE úspešne absolvovali: Romana Žilková, Lea Psocíková (GOLD), Betka Majdišová (SILVER), Andrea Žilková, Daniela Žilková, Alexandra Masná, Alexandra Ovšáková, Tatiana Šišková, a Betka Tomková (BRONZE).

Daniela Žilková, II.A

V rámci programu DofE – Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu, kde ašpirujem na získanie zlatého ocenenia, som musela absolvovať tzv. rezidenčný projekt. V princípe ide o to, že strávite týždeň v komunite cudzích ľudí a venujete sa niečomu, čo vás môže obohatiť, niekam posunúť...Ja som si vybrala vojenský kemp, na ktorý mi prispela škola, za čo ďakujem.

Dňa 16.08.2021 sa teda začala moja cesta k spoznaniu svojich limitov. Alebo skôr k ich prekonaniu, aby som bola presnejšia. Počula som, že to bude fyzický aj psychický teror a moje očakávania sa naplnili. Hneď prvý deň som bola ubytovaná v päťhviezdičkovom deravom stane spolu s ďalšími štyrmi chalanmi. Taktiež som dostala nové meno, dosť minimalistické, bola som číslo 5. Hneď prvý deň, keď sa miestna mačka rozhodla, že vykoná svoju potrebu práve pod mojím ležadlom, som vedela, že to bude sranda. Trénovali nás bývalí vojaci, mali sme prísny režim a museli sme sa naučiť myslieť a konať ako jeden, čo bolo spočiatku ťažké, keďže sme sa vôbec nepoznali. Keď nastala noc a ja som vyrazila na svoju prvú hliadku okolo kempu, strhla sa búrka. Tu som musela prekonať svoj prvý strach, a to z bleskov. Od druhého dňa sa už začal rutinný režim: budíček, hygiena, ísť do hory na drevo, vyčistiť kanady, raňajky, rajóny, teória a vojenská prax... Mnohé som sa naučila, napríklad strieľať z pušky a z pištole, ako sa správať pri chemickom útoku, zliezť zo skaly, sebaobrana, atď.

No, a ako som na začiatku spomínala tie svoje limity, tak si myslím, že tie sa mi podarilo prekonať. Za hodinu som ubehla 10km cez kopcovitý terén po tom, ako som celú noc nespala kvôli smradu, ktorý sa šírila celú noc spod môjho ležadla (U know), prvýkrát som spala v lese pod celtou (tu musím podotknúť, že v noci na hliadke som si musela dávať pozor, aby som nestúpila na nejakú z rozmiestnených mín), plazila som sa 50m, brodila sa bahnom... Piaty deň som prekonala svoj druhý strach, a to strach z diviakov. Po návrate do kempu ma totiž na mojej poslednej nočnej hliadke cestou hmph, hmph... do latríny začal naháňať diviak. Našťastie sa mi ho podarilo odplašiť. Najväčšia sranda bola, že keď sa nás na úvodných „psychotestoch“ pýtali, či máme z niečoho strach, tak som veľmi frajersky odpovedala, že nie (hahah..., vtedy som si nevedela na nič spomenúť). Posledný deň sme mali slávnostnú ceremóniu. Avšak ešte pred ňou, ako slušnosť káže, sa so mnou prišla „moja“ mačka rozlúčiť. A to tak, že mi nechala darček, tentokrát priamo na ležadle. Svoju účasť sa tomto kempe určite neľutujem, naučila som sa veľa nového, spoznala lepšie samú seba a posilnilo ma to po fyzickej aj psychickej stránke (aj keď som sa domov vrátila o čosi ľahšia). Aj malé dievča dokáže držať krok s mužmi.

Romana Žilková
Účastníčka DofE, zlatý level

ADAPTAČNÝ KURZ ŽIAKOV PRVÉHO ROČNÍKA

V dňoch 06. a 07.09 2021 sme sa zúčastnili adaptačného kurzu, ktorý bol plný smiechu, zábavy a spoznávania sa. Okrem toho sme navštívili niekoľko veľmi zaujímavých miest, plných umenia a inšpirácie. Naša prvá cesta spoznávania sa začala v priestoroch školského areálu a pokračovala spoznávaním kultúry - od Považskej galérie cez Novú synagógu až po Budatínsky hrad. Celé dobrodružstvo bolo zakončené presunom do centra mesta, kde sme sa rozlúčili a plní zážitkov vrátili domov.

DRUHÁ VLNA SLOVENSKEJ MODERNY

Našou prvou zastávkou boli výstavné priestory na 1. poschodí galérie, kde sme spoznali generáciu 909,76 a zoznámili sme sa s umelcami druhej slovenskej moderny. Počas výstavy sme videli obrazy inšpirované zánikom republiky, vznikom Slovenského štátu, neskôr vypuknutím 2. svetovej vojny.

Po prehliadke výstavy 909,76 sme sa presunuli k stálej expozícii venovanej k nedožitým 100. narodeninám významného umelca Vincenta Hložníka, kde sme sa mohli pokochať nielen obrazmi v kubickom štýle, ale aj obrazmi zo surrealistického súdku. Výstava obsahovala sporadicky prezentovaný výber z jeho celoživotnej tvorby. Jeho hlavným motívom počas jeho života bol človek, či už smutný, trpiaci, alebo úprimný a dobrosrdečný - čo vychádza aj z jeho empatickej a súcitnej povahy.

NEŽNÁ SILA

Poslednou zastávkou bola Prvá výstava intermédií III. s názvom Nežná sila. Výstava poukazovala na problémy týkajúce sa rodu (genderu) pomocou mediálneho umenia a intermédií. Kolekcia predstavovala diela, ktoré rodovo podmieneným spôsobom artikulujú telesnosť, tiež aspekt súkromia.

NOVÁ SYNAGÓGA ŽILINA- Simona Gottierová

a Rastislav Podhorský našepkávajú Sphére

Naša cesta však pokračovala do Novej synagógy, kde nás Simona Gottierová nielen ako umelkyňa, ale aj ako sprievodkyňa pozvala do Sphéry. Monumentálna konštrukcia z dreva ukrývala mnoho zaujímavých zákutí, v ktorých sme si mohli otestovať nie- len našu zvedavosť, ale aj naše telo a tým dokonale precítiť myšlienku diela a jeho originalitu. Začiatkom Sphéry bolo dostať sa cez „ les“ , ako túto časť nazval jeden zo spoluvorcov, a objaviť všetky jej poklady. Druhou časťou Sphéry bola tzv. „ čistina“ , ktorá bola úplným opakom prvej časti. Obe časti však na seba nadväzovali a vytvárali pozoruhodný celok.

BUDATÍNSKY HRAD

Našou finálnou zastávkou bol historický Budatínsky hrad. Na 3. nadzemnom podlaží sme navštívili expozíciu Dejiny Žiliny a Dobový interiér. Veža Budatínskeho hradu skrýva mnoho zaujímavostí a historických skutočností. Na jednotlivých podlažiach sa nachádzajú expozície viažuce sa k dejinám hradu, expozícia historických máp, obrazáreň, expozícia hodín a prehliadka bola zavŕšená vyhlídkou na mesto Žilina a okolie. Taktiež sa tu nachádza aj stála expozícia o príbehu drotárstva, ktorá skrývala mnohé nádherné kúsky tohto remesla.

Tamara Gurišová

POHL'AD PRVÁKOV

Na základnej škole sme strávili približne tri pätiny nášho doterajšieho života. Čím sme boli starší, tým menej sa stredná škola zdala abstraktným pojmom, ale začínala naberať kontúry. Prvý stupeň bol zrazu minulosťou, piaty, šiesty ročník bol za nami, siedmy, ôsmy odišiel tak rýchlo ako prišiel a o najstresujúcejší polrok neskôr som sa ocitla ja a moji noví spolužiaci na umeleckej škole.

Po tých deviatich, pomerne monotónnych rokoch, bol príchod do úplne inej budovy a prostredia značnou zmenou. Predsa len, medzi tým, čo som na základke tráviла väčšinu času v jednej triede na jednom poschodí, teraz si pravidelným presunom medzi štyrmi poschodiami výrazne trénujem kondičku. Nemyslím si však, že je to také zlé, pretože umenie je sedavá práca a pár schodov denne nám všetkým rozhodne nezaškodí. Aj tak sa zväčša po škole nepresúvam sama, takže mám čas na spoznávanie mojich nových spolužiakov.

Oproti ľuďom, s ktorými som mala dočinenia na základnej škole, je naša terajšia trieda rozhodne zmena k lepšiemu, ale to je len moja skúsenosť. Stojím si však za tým, že v mentalite je určite rozdiel – zdá sa mi viac vyspelá a menej odsudzujúca. Takéto prostredie rozhodne vplýva na pocit uvoľnenejšej atmosféry. Oproti základnej škole rozhodne nezažívam toľko kontroly a obmedzovania, nikto nerieši, že jeden má zelené vlasy a druhý zas nalakované nechty. Nikto na nás nezazera celé prestávky a ak ráno dobehnem o 8:01, svet sa nezrúti.

Avšak, na druhej strane trávim oveľa viac času prípravou a úlohami do školy. Vlastne, nikdy som toľko času škole nevenovala. Nie som v tomto uvedomení sama – ako moja spolužiačka stručne zhrnula: „Nemám život.“ Avšak, ak sa nad tým hlbšie zamyslím, rozhodne radšej budem celý večer robiť zátišia ako sa potiť nad matematikou.

Veronika Orlická

INTERVIEW

S PRVÁKMI

Opíšte ako pre vás prebieha štúdium, čo sa atmosféry týka?

Ema

Na niektorých hodinách panuje napätie a na iných je to omnoho voľnejšie. Oba tieto spôsoby učenia majú niečo do seba. Na hodinách, kde je prísny prístup, tak sa naučím veľa, pretože som do toho priam dotlačená. Kdežto na hodinách, ktoré sú fajn a nestresujú ma a sú príjemné, naučím sa veľa vecí aj hrovou formou.

Aké boli vaše prvé dojmy, resp. čo Vás ako prvé najviac zaujalo na tejto škole?

Tamara

Z počiatku to bolo veľmi stresujúce ak mám byť úprimná. Nová škola, ľudia, spolužiaci, ale aj prístup učiteľov ku mne samotnej, toto všetko ma čakalo a ja som mala obavy ako to zvládnem. Škola však na mňa vplývala veľmi príjemným dojmom, takže som si uvedomila, že moje obavy boli zbytočné.

Je pre vás táto škola druhom inšpirácie, ako ovplyvnila vašu najnovšiu tvorbu?

Lenka

Určite ma už samotný priestor školy veľmi inšpiruje. Keď som obklopená ľuďmi, ktorí tiež milujú umenie, je priam nemožné, aby to na mňa neovplyvnilo. Rozhodne sa moje sebadomie zvýšilo po prijatí na túto školu a momentálne sa snažím dať do každej kresby sto percent zo mňa.

Samozrejme, rôzne nové techniky moju vlastnú tvorbu len okorenia.

Aký dojem máte z profesorov a personálu školy?

Oliver

Na túto otázku nie je jednoduchá odpoveď, keďže každý učiteľ je niečím špecifický, či už je to štýl učenia alebo atmosféra, ktorú na hodine vytvára. Môžem však povedať, že sa mi dostáva dostatok pozornosti a nemám zatiaľ problém so žiadnym predmetom, a to je už predsa zásluha učiteľa, nie?

Aké je pre vás dochádzanie do školy?

Tamara

Ja osobne dochádzam, ale viacerí bývajú na internátoch a v piatok nastáva „Veľké sťahovanie národov“. Mne osobne dochádzanie vyhovuje, ale aj tak by som bola rada z tých, ktorí bývajú tak blízko, že to majú jedným busom.

Ako by ste vedeli opísať Váš triedny kolektív?

Betka

Sú tu super ľudia, všetci si navzájom pomáhame a problémy dokážeme vyriešiť aj bez zbytočných hádok. Aj keď je pravda, že veľa konfliktov sa ešte nestalo. Dúfam, že to tak pôjde aj naďalej.

Od 2.9. 2021 sa naša školská komunita rozrástla o žiakov prvého ročníka, ktorí sa rozhodli rozvíjať svoje vedomosti a talent štúdiom na našej škole. Rozhodli sme sa ich teda opýtať pár otázok po mesiaci pobytu u nás.

HALLOWEEN 2021

foto - Šimon Klačko

